

ger, er integrationsområdet. Vi synes, at det grundlæggende er vigtigt at få hævet starthjælpen og introduktionsydelsen til kontanthjælpsniveau, så vi ikke klientgør dem, der i dag er på starthjælp og introduktionsydelse.

Så vil vi gerne være med til at løfte de socialt belastede boligområder. Vi synes, at det er nødvendigt, at der bliver sat flere penge af til den opgave, end regeringen – ret skal være ret – har afsat. Det kan være med til, at vi får løst nogle af de problemer, der er i relation til integration.

På social- og sundhedsområdet synes vi at der er flere ting at tage fat på. Vi vil godt pege på, at der efter vores opfattelse er et slip i forhold til den indsats, der er nødvendig på handicapområdet, når det gælder tilgængelighed.

Vi vil også godt hjælpe regeringen og måske ikke mindst – jeg havde nær sagt Dansk Støtteparti – Dansk Folkeparti, som jo støtter regeringen. Når jeg kom til at fortale mig, er det, fordi jeg kom til at tænke på hospiceområdet, som jo har været et fokusområde – det skal de have – for Dansk Folkeparti, men hvor man jo hvert eneste år, når vi begynder på en ny finanslovdebatt, må konstatere, at det, som man fik aftalt med regeringen forrige år, altså ikke var godt nok. Og sådan har det også været i år.

Den sag må bringes på plads. Mennesker, som er døende, har ikke tid til at stå på venteliste og har ikke tid til at vente på, at det for alvor lykkes for Dansk Folkeparti og regeringen at nå frem til noget. Så der tilbyder vi os gerne med hjælp.

Vi vil også godt have sikret parrådgivning, som kan være med til at få parforhold repareret, så man måske kan undgå skilsmisse, eller så man kan vælge at blive skilt på et mere afklaret grundlag, end man måske ellers ville have gjort, ikke mindst til gavn for børnene.

På uddannelsesområdet synes vi at man skal gå en anden vej end den vej, regeringen foreslår på skolepraktikområdet, hvor man har skåret. Vi synes, at man skal forbedre i stedet for at have den nuværende ordning. Vi vil også godt være med til at give folkeskolen et løft. Det lykkedes ikke på det helt generelle plan i forhold til det folkeskoleforlig, regeringen har indgået.

Men vi synes, især når det gælder lærernes efteruddannelse og også det at udvikle lokalt tilpassede – og vel at mærke *lokalt* tilpassede – evalueringsinstrumenter, at der er brug for og også burde være forståelse for hos regeringen, at her skal der gives et nøk, før vi når i mål.

Miljøområdet har været et vigtigt tema i denne her debat og af god grund. Dels synes vi også, det er vigtigt, at vi får annulleret de besparelser, som regeringen har pålagt miljøministeren at gennemføre næste år, dels synes vi også, at debatten må handle om mere end det.

Vi synes, det er vigtigt at få sat fokus på den vedvarende energi, som vi ser som en styrkeposition for Danmark, ikke alene set i et miljømæssigt perspektiv, men faktisk også i et erhvervsperspektiv. Her burde vi gå nye veje og sætte flere penge af, så vi kan få udviklet nye VE-teknologier, der kan blive lige så store succeser som det, vi f.eks. har oplevet på vindmøleområdet.

Vi vil godt have, at man også ser specielt på brugen af biobrændstof og får diskuteret det i relation til de rammedirektiver, der er givet på det område i en EU-sammenhæng.

På kulturområdet synes vi at det er beskæmmende at konstatere, at de beskæringer, regeringen gjorde sidste år, for så vidt angår portostøtten, har ramt skævt. Det står desværre nok ikke til at gøre fuldstændig om igen, men man kan dog sætte et plaster på såret ved at forøge den kompensationspulje, som var aftalt i den sammenhæng, til uge- og månedsblade. Vi mener, at det beløb, der blev afsat af regeringspartierne og Dansk Folkeparti sidste år, er for ringe til blot at lappe på nogle af de skader, man gjorde sidste år.

Endelig vil jeg nævne udviklingsbistanden, som jo for os er en vigtig sag. Det Konservative Folkepartis ordfører er jo tidligere i debatten blevet spurgt, hvornår man når en smertegrænse for Det Konservative Folkeparti i den sammenhæng, og hr. Lars Barfoed har jo indrømmet, at der er en smertegrænse, og at den nås.

Hvis regeringens fastfrysning af ulandsbistanden, som kun vil blive reguleret med pristallet, bliver videreført i de kommende år, vil vi om føje år ramme de 0,7 pct. af bruttonationalindkomsten.

Vi synes, det vil være vigtigt, ikke bare fordi vi skal holde os pænt over det tal, men også fordi der er god brug for den danske bistand i forhold til, at vi kan være med til at få andre lande til at øge deres andel, så vi kan nå 2015-målene, at vi retter op her. Og vi har afsat 1,5 mia. kr. i alt i vores finanslovudspil til det.

Det er i øvrigt et finanslovudspil, som er fuldt finansieret. Jeg skal ikke nævne alle indtægts- og finansieringsforslagene her, men blot for god ordens skyld nævne, at vi i vores finanslovudspil